

ANTANAS MIZGIRIS

AUDRONĖ ANULIENĖ,
TAURAGĖS MAIRONIEČIŲ VADOVĖ

Kartą tiesiog iš smalsumo, iš noro rasti kažką originalaus varčiau Tauragės miesto bibliotekoje sukauptos tautosakos rankraštyną. Susidomėjau paprastu žalsvu mokykliniu sąsiuvinuku.

Sužinojau, kad vienas senelis – Antanas Mizgiris (1903–1995) – mėgo užrašinėti tauragiškių smulkiają tautosaką. Po šio žmogaus mirties jo artimieji bibliotekai padovanojo sąsiuvinį, į kurį jis tuos tautosakos turtus užrašinėdavo.

Keletas tauragiškių smulkiosios tautosakos pavyzdžių, kuriuos užrašė Antanas Mizgiris:

1. Visi žmonės iš to paties molio, tik ne visi vienodai išdrėbti.
2. Kilnus vyras mergaitę visad laiko lelija, vengdamas ją paliesti, o jei asilas jis yra, tai stengiasi ją suėsti.
3. Tik į svečius einant pas pavaldinį dovanų nebūtina nešti.
4. Kas man pasako mano klaidas, tas – mano draugas; kas man girdint giria mano dorybes, tas yra mano priešas.
5. Dalyti moku, dalytis – ne.
6. Nuo amžiaus vidurio jaunėjama iki suvaikėjimo.
7. Protingas įrodinėja, gudruolis apgaudinėja.
8. Ožys: „Vyrų į mane nusižiūrėjo ir bematant barzdas augint pradėjo. Mekenu ir vis mąstau smagus, kaipgi jie užsiaugins ragus?“
9. Jeigu padarei ką gero – nuslėpk; jeigu tau padarė gera – papasakok.
10. Geras žmogus vienas negyvena, prie jo visuomet prisiglaudžia kiti.
11. Aukšta skrybėlė žmogaus didesniu nepadaro.
12. Santuoka – tai skiepai: gali prigyti ir neprigyti.
13. Saugokis moterų iš priekio, buliaus – iš užpakalio, vežimo – iš šono, o plepalų – iš visų pusių.

„Ramybė“. Danutės Mukienės nuotrauka

14. Nebijok nežinojimo, bet bijok klaidingo žinojimo, dėl jo daug blogio pasaulyje.
15. Žmogus dvejus metus mokosi kalbėti – ir išmoksta, tačiau visą gyvenimą tylėti neišmoksta.
16. Laimingiausi tie žmonės, kurie pragyveno savo gyvenimą rūpindamiesi kitų laime.
17. Velnią žmogus išgalvojo tada, kai panorėjo būti geresnis, negu žmogui kada nors įmanoma.
18. Kai mažas griūva – angelas pagalvėlę pakiša, kai senas puola – velnias akmenį kiša.
19. Viena moneta nepadengs skolos, kaip vienas plaukas neuždengs plikės.
20. Šilti barščiai sušildo skrandį, o šilti žodžiai – širdį.
21. Senais laikais žmonės reikalavo darbo ir duonos. Dabar kiti laikai – darbas tik reikalingas...
22. Kuo bukesnė galva, tuo smailesnis liežuvis.
23. Kyšiai – patikimiausi ryšiai.
24. Geriau dirbti veltui, negu be darbo sėdėti.
25. Gražūs rūbai puošia kūną, geri darbai – sielą.
26. Galvok lėtai, dirbk greitai.
27. Be ydų nėra nė vieno. Tas iš mūsų geriausias, kur jų turi mažiausiai.
28. Kas padarė gražų mano gyvenimą, padarys gražią ir mano mirtį.
29. Jeigu žmogus myli gyvenimą, galimas daiktas, kad kada nors gyvenimas pamils žmogų.
30. Pikčiausias priešas pasaulyje – pyktis, kuris užmuša džiaugsmą širdyje.
31. Seni pavakariukais armonikas tampo, jauni – degtinę kliunksi už parduotuvės kampo.
32. Net 10 milijonų saldžių žodžių negali pagaminti nė kruopelytės cukraus.
33. Bejėgis mechanikas, kai galvoj varžtelio trūksta.